

AMERIKANSKI SLOVENEK.

23. števil.

Tower, Minn., 27. majnika, 1892.

Letnik I.

Edanji politični položaj avstrijskih Slovencev.

Zadnje uradno število je poznano, da biva po slovenskih deželah (Kranjsko, Štajersko, Koroško, Primorsko z Istro) 1.176.535 Slovencev. Ake k tem še prištejemo druge Slovence, raztresene po Avstro-Ogrski, dobimo našo 1.300.000 Slovencev (med temi 1.100.000 slovenski Amerikanci, menda nas je do 13.000). Listi sicer trdijo, da število je ni natančno, in da bi se dobilo vseh Slovencev v Evropi okoli jednega milijona in 360.000.

Morda se najdemo naroda, ki bi bil tako čudno razdeljen, kakor je ravno narod slovenski. V večini je na Kranjskem, v drugih deželah pa je povsod v manjšini, tako na Koroškem, Štajerskem in Primorskem z Istro. O ogrskih in beneških Slovencih ne govorim. Na Koroškem in Štajerskem imajo za sosedo Nemce, v Primorski in Istri pa Lahe in deloma Hrvate, kateri so tudi mejači Delencem in štajerskim medmurskim Slovincem. Že iz tega se lahko razvidi, da osoda tako razkosanega naroda nikakor ne more biti najboljša, zlasti ako pomislimo, da so Lahji in posebno še Nemci stoletni zagriženi sovražniki vseh Slovanov.

Poglejmo sedaj, kako politično ulogo igrajo avstrijski Slovenci. Začnimo pri Koroški. Dobra tretjina prebivalstva je slovenska in uradno so jih našli 101.000, a gotovo jih je čez 120.000. In vendar so si priborili šele zadnja leta dva deželna poslance (Euler, Muri), ki pa sedaj še ne moreta z uspehom kljubovati nemški brezobzirnosti; državnega poslance — nimajo nobenega! To je posledica nmetne, Nemcem ugodne razdelitve volilnih okrajev. Slovenskih ljudskih sol nise imeli, vsiljevali so jim svojo „blazno“ nemščino kar na debelo, naščetovali so jih s tuščino in jine otevali vsako domačo hrano, če je bilo le mogoče. Potrpežljivi Slovenci je vse to prenašali dolgo, preden — a slednjic se je dal le predramiti od vrlih buditeljev in se je neustrašeno ustavljal svojim tlačiteljem in danes so ravno koroški Slovenci z gled vztrajnega delovanja vsem drugim Slovincem.

Napravili so si kljub neugodnim razmeram lastne posojilnice in si ustanovili „katoliško-politično gospodarsko društvo“ in več podružnic šolske družbe sv. Cirila in Metoda. Seveda, odkazati nimajo Bogve kaj, uzrok temu je pa vlada. Kakor sem že omenil, nimajo nobenega državnega poslance ki bi jih zastopal v državnem zboru. Račji toga morda vlada res ni dobro poučena o koroških narodnih razmerah. Koroški državni poslanci so vsi zagriženi Nemci, kateri se za slovenske želje nič ne brigajo, da, še več: vlado s svojimi poročili slepi, da bi ne videla slovenskih potreb v deželi. Vsekako prihaja od tod, da so koroški Slovenci le z največjim naporom dobili lani par slovenskih sol, ko so jim pa ob jednem še nad 30 prosej za iste šole odbili. Bodisi

kar koli: vlada vedé ali nevedé zatira z vsemi sredstvi probujeni slovenski življenj na Koroškem. Ako jih zatira nevedé, je to njena neopustljiva krivda; ako pa dela vedé, se ji utegne kedaj še prav britko utepati. Slovenci so zvesti in udani svojem blagemu cesarju, Slovenci so zvesti in udani vladi, ki se ravna po obstoječih postavah: če jim pa vlada krati postavno zadržane pravice, to ne more zadovoljiti Slovencev, zvestih Avstrijanov, to bi bilo britko plačilo za njihovo šeststoletno zvestobo!

Bolje je na Štajerskem, kjer so Slovenci manj pomешani z Nemci. Imajo zastopnike v deželni in državnem zboru. V deželni zboru je letos brezobzirno postopala nemška večina, želje slovenskih poslancev so nesradno preslišavali. Boriti se morajo tudi tukaj za slovenske ljudske šole s prizivi na učno ministerstvo. Upajmo, da bodo probujeni, rodoljubni štajerski Slovenci vedno bolj prosperovali.

Primorski in Istorski Slovenci nimajo veselo osode. Lahji so se nekako navadili vodnega gospodarstva. A Slovenci v zvezi s Hrvati so se jim začeli krepko ustavljati; priborili so si že nekaj uspehov. Sedaj pa Lahji javkajo, češ, da jih hočejo oni ugonobiti. Slovincem in Hrvatom delajo, kolikor mogoče kvare. Sedaj jih nočejo kupovati vina, ker so si držnili pri zadnji volitvi izvoliti anoža svojo krvi za državnega poslance. Njihova poslanca Spinčić in Laginja se v državnem zboru prav odločno potegujeta za pravice Slovanov. Kaj so storili Avstriji sovražni Lahoni? S svojim opravljanjem so dosegli, da je naučil minister poslancu Spinčiću odvzel profesorsko službo in pravico do pokojnine, češ, da ni avstrijski domoljub. In vendar vsak Jugoslovan lahko spričuje o nekajenjej domovinskej ljubezni Spinčićevi! Časniki (tudi nemški) so ostro obsojali ministrove ravnanje. Zakaj Avstrija preganja Jugoslovane? Ali so se ji že kedaj izneverili? Ali je niso varovali 200 let turskih napadov? Čegavih sinov je največ padlo v zadnji vojski z Laško? Bosno in Hercegovino so ji priborili Nemci in Lahji? Vlada mora biti res zaslepljena, da podpira sebi sovražne Lahe, a zveste si Slované pa zatira.

Pojdimo na Kranjsko, v osrčje cele Slovenije: v belo Ljubljano; ondaj so gospodarji Slovenci, ondaj bomo dobili edino, složno delovanje, kakoršno je tako potrebno za narodne koristi. — Složnega delovanja iščeš v Ljubljani? No, prijatelj, pomilujem te, da nisi prišel na prav kraj! Si nisi poznal, da: kjer sta dva Slovence, so trije glasovi? Ali ne veš, da se v Ljubljani že nekaj let „klerikalci“ in „liberalci“ jeden drugazga lasajo? Da, sramota, da se ravno v stolici Slovenije kaže tolik razpor; s tem ravno spričujejo, da nimajo moč: nobeden izmed njih nima toliko ugleda, da bi pomiril in sprizjalni razdraženi stranki. Kje ste Pogačarji, kje ste Bleiweisli? Kje se pripravata dva, tretji dobijek ima. To nam tudi pojasnjujejo „vrli narodnjaki“ kranj-

ski. Peščici nemškutarjev se že davno ni godilo tako dobro: imela je odločno besedo v deželni zboru, ista kopica je množino ne-jedinih slovenskih poslancev prestrašila, da si ne upajo v središču Slovenije, v slovenskej Ljubljani napraviti slovenskega napisa na dozidanem deželni gledišči! Bela Ljubljana, kakor hitro zagledaš nemšk napis na svojem talijnem hramu: sleci belo obleko in oblači žalno, črno! Od tistega trenutka naj te imenuje vsak slovenski domoljub „črno“ a ne „belo“ Ljubljano! S tem bodeš dala slab zglede neumorno delavnim koroškim, vrlim štajerskim in neupogljivim primorskim in isterskim rodoljubom.

Ne rečem, da bi na Kranjskem v obče primanjkovalo rodoljubov. Ne, dosti jih je, katerim krvavi rodoljubno srce zaradi nesrečnega razpora, kateri požrtovalno, neutrudno delajo po slovenskem geslu: „vse za vero in dom“.

Dal Bog, da bi bil čas blizu, ko si bodo duhovski in posvetni rodoljubi segli v roko in združili svoje moči v duševen in gnoten prospeli mišega naroda slovenskega.

Amerikanske novice.

[V Brooklynu] je svečano posvetil mil. g. škof O'Donnell novo cerkev sv. Avguština. Blizu 100 duhovnikov in velika množica ljudstva bila je velikej svečanosti prisotna.

[V Čikagi] je prvo velikansko poslopje za svetovno razstavo, namenjeno v prvi vrsti rudarski umetnosti, dovršeno; poslopje za vrtarijo in žensko umetnost ter splošni promet, je skoro dogotovljeno.

[Grozna nesreča v rudniku ali majni] dogodila se je v Portlandu, Oregon, dne 10. majnika: Precej pozno v noč počil je glas, da je nastala blizu okraja Roslyn, Washington, eksplozija, katere je vzela približno 42tim premogopom življenje. Šest mrtvecev so prenesli na dan.

Pozneje. Do polnoči dobili so zopet 14 mrtičev, kateri so bili vsi jednaki. Skoro gotovo, da so bili vsi, kolikor se jih je isti večer pri delu nahajalo — menda kakih 48 — usmrteni. Iz Takome dospelo je več pokopovalcev, kojih naloga je bila, mrtvece pokopati. Skoro vsi ponesrečenci zapustili so žalujoče ženo in male otročiče. Generalni oskrbnik družbe, Banglej, iana skrb, zadostiti ostalce. Aur.

[Morilton, Kans.] obiskal je v severovzhodnej črti ciklon, opremljen s znatnim dežjem. V svojem teku je mnogo prekučnil. Znatno škodo je napravil na poljstvu. Tudi ljudem ni prizanesel; dve osebi je močno poškodil. Najhuje pa je razsajal ciklon v obližji okraja kjer stoji katoliški samostan očetov „pri sv. Duhu“, kake 3 milje severno od Conway-County. Samostan in še nekaj zraven spadajočega poslopja je hudo poškodovano. Škode \$12.000. V obližji samostana prekučnil je ciklon hišo ne-

kega Briola. Družina njegova trpi hude bolečine.

[V Duluthu] bil je v četrtek izvršen dvojni umor. Nek G. Serafield usmrtil je svojo soprogo in samega sebe. Pri njemu našli so pismo z dne 9. majnika, v katerem je bilo čitati: Glavni povod temu je provzročila moja soproga.

[Glenshaw.] Večinoma so novice naših rojakov žalostne, le malo je veselih. Lansko leto ponesrečil je v tukajšnji jami Gregor Bohine, kopavši premog. Velik kos se je odrgal in ga hudo poškodil. Malo je bilo upanja, da bi pri življenji ostal, toda vender se ma je sedaj toliko na bolje obrnilo, da zamore svoje delo nadaljevati.

[Strelna udarila] je v Olver, sev. Pittsburgu, v cerkev sv. Jožefa in sicer v stransko zidovje. Navzlic temu strelna ni napravila cerkvi nikake škode.

[V Minnersville, Pa.] je utonilo osem premogokopov vsled hitro nastale povodnji, katera je preplavila mej drugim tudi jamo za premog kopati.

[V Pittsburgu, Pa.] je nastal v nekem, tamošnjem kreditnem zavodu požar in sicer v šestnadstropnem poslopji, ki se je jako hitro razširil. Skupna škoda se cenil nad \$300.000.

[V Medill, Mo.] je na nekem železničnem mostu vlak s tiru skočil. Mrtvih bilo je 7, težko ranjenih 26 oseb.

[Mansfield, Pa.] Tukaj v tem malem mestecu imamo sedaj dvoje katoliških cerkev in sicer: jedno nemške in jedno angleške narodnosti. Prva je sv. Jožefa, a druga sv. Matevža. Vesela vest pa je za nas Slovence, da je mil. g. škof Phelan v Pittsburgu dovoljenje podelil in da je tudi prostor odločen, kjer se bode postavila.

[V Filadelfiji, Pa.] je pogorelo do tal centralno gledališče in poleg tega še neko drugo poslopje. V gledališču našlo je tudi 6 igralcev smrt. Škode 1.000.000.

[Moon Run, Pa.] Neznat tat se je priplazil v stanovanje Johna Merlaka ter mu odnesel 72 dolarjev in uro. Jako hud udarec je ubogega delavca, predno si s težkim delom kaj prihrani.

Evropske novice.

Novice iz starih dežel povzamemo iz „Ljublj. Slovencev“:

[Kranjsko.] V Planini so zadnje dni meseca aprila nalivi naglali od vseh strani toliko vode, da je bila dolina čez in čez, kakor je dolga in široka, popolnoma zalita. Povodenj pljuska 80 em. visoko nad precej vzdignjeno cesto, ki veže grad Haasberg s planinskimi trgov. Občevanje mej vasmi je le po čolnih mogoče. Blizu 100 hektarov plodne zemlje, njiv in travnikov je pod vodo. Vsa setev je uničena. Na stotine mernikov ječmena, ovs, pšenice, krompirja

je voda zalila in ker stoji voda na najglobljem mestu višje od štirih metrov, ni upanja, da se prej nego v treh tednih umakne v pozemeljske hrame. Ljudstvo je silno žalostno in s solznimi očmi gleda, ko se podé valovi po rodovitnem polji.

— V Kranji je tamošnji posestnik in voznik Tomaž Tonec z mostu v Savo skočil in utonil. — V Lučnah na Gorenjskem zidali bodo novo cerkev. Vreme obeta tudi tu slabo letino. — V Kropi umrla je v 77. letu svoje starosti gospa Helena Ažman roj. Hafner, mati gorgjanskega in fužinskega župnika. Blaga ranjka bodi priporočena v blag spomin in molitev!

[Koroško.] Ob Vrbskem jezeru začel je goretí gozd gostilničarja Ulbinga. Po dveurnem trudapolnem delu so udušili požar, ki bi lahko uničil lepo, tujeem jako priljubljeno šetališče. — V Beljaku je zavdala neka C. Gruss sebi in svojima dvema otrokoma z mišnico. Sosedje našli so jih zvečer v stanovanju na tleh se zvijajoče; akoravno so poklicali hitro zdravnika, ni jih več moč ozdraviti.

[Štajersko.] Štajerski deželni odbor razpisal je 10 deželnih ustanov po 50 gld. za kovače, ki hočejo obiskovati polletni pouk na deželni podkovski šoli v Gradcu. — Obesil se je v Celji mestni cestinar Czerny. Baje ga je revščina osivelega starčka privela do obupnega sklepa, ker je bil od službe odpuščen.

[Primorsko.] Na Goriškem sta umrla duhovnika Frančišek Goljevšek in Anton Črv. Bila sta oba značajna in velučena Slovana. R. I. P.! — Dr. Gregorčič s tovariši, dr. Laginja in drugovi so stavili interpelacijo radi znanega postopanja naučnega ministra proti Spinčiću. Dr. Gregorčič je bil v interpelaciji v deželni zboru goriškem, dr. Laginja v Poreču. V tej interpelaciji ostro prijemajo vlado. Ljudstvo je razburjeno, kajti Vjekoslav Spinčić je eden izmed onih zlatih značajev, kakoršnih je dandanes le malo, zelo malo.

[Rusija.] Ker Rusija precej strogo postopa s tujci, hoče več Nemcev, ki so na Poljskem imeli tovarne, opustiti svoja podjetja in se povrniti v domovino.

[Špansko.] Vlada je razpustila 22 delavskih društev. Več nevarnih oseb so zaprli.

[Italija.] V Milanu so zaprli znanega vodjo anarhistov, odvetnika Gorija in več drugih oseb, ki so pričakovale voz, na katerem je bilo 25.000 revolucionarnih oklicev. Oblastvom se pa ni posročilo, da bi bila konfiskovala omenjene oklice, kateri so se torej najbrž že med ljudstvo razdelili.

[Nemčija.] Socijalni demokratje se že pripravljajo za deželno-zbornske volitve. Sklicujejo že shode in posebno razširjajo socijalistične liste ter izdajali bodo posebne koledarje, v katerih bodo posebno razpravljali „grdo postopanje z vojaki“ in tako ljudstvo pridobili na svojo stran.

V STORE THE NEW YORK CLOTHING Company

je dobiti ta teden: Moške hlače po 50 ct. Overalls (povrhne hlače) po 20 „ Rudarske škornje po... \$1.25 „ Pridi in oglej si! Spoznal bodeš, da prodajamo po najnižjih cenah.

NEW YORK CLOTHING CO., Glavna zaloga sukna.

Ure popravlja in zaznamuje kratkem času in zagotavlja dobro delo: Rohrer, urar na Main Street.

Obleke

za ta čas najbolj primerne!! V tem presežemo druge prodajalnice. Spomladanske moške obleke po \$6— in višje.

THE BOSTON.

Pojdi k J. D. Murphy po zabavne gosli, pisčalke ali orglice nasproti „National-Bank.“

Mnogo mišnega branja in krasnih igrač po najnižji ceni pri J. D. Murphy.

Velika kupčija z žepnimi urami z 11 erimi biseri in okrovi, iz pristnega srebra, je pri A. Rohrerju, juvelirju na Main Street.

TOWER MINN.

Overalls!

Povrhne hlače po najrazličnejših cenah in kakovosti blaga je dobiti pri THE BOSTON.

Pridi in pazi v čem ti zamoremo postreči: Mi imamo največjo zalogo v mestu in prodajamo po najnižji ceni. Anderson & Korb, Ely.

Hlače

vsakdanje noše po 65 ct. se dobišo samo pri THE BOSTON.

Najboljša obuvala za meščane in rudarje, fine srajce, spodnjo obleko in ovratnike (neckties) in dr. dobiš po najnižji ceni po različnosti blaga pri Anderson & Korb — Ely

Zahvala.

Prečastitemu gospodu Jožefu Zalkarju, župniku in Red Jacket, Michigan, izrekata podpisana prosrčno zahvalo velik dar, da je zapisal: „Gorjanski dom“ (bralno društvo) in vas „Podholm“ kot ustanovnika šolski družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani — in dalje za čast, da ju je imenoval kot zastopnika teh dveh novih udov.

V Gorjah pri Bledu, 1. maja 1892.

Jakob Žumer Janez Ažman župan in zastopnik župnik in zastopnik „Gorjanski dom“ vasi „Podholm“.

Zahvala.

Vsem prijateljem in rojakom, kateri so me med dolgo boleznijo tolažili in obiskovali, posebno pa za lepi dar 35 dolarjev, katerega so mi v podporo izročili, izrekam potem najsrčnejšo zahvalo. Gregor Bohine.

THE BOSTON

je pripravljen bojevati se! To pomenja, da le on zniža cene in tako pomaga ljudem.

CERKVENI KOLEDAR.

MAJ ALI VELIKI TRAVEN 1892.

Dnevi	Godovi in nedeljski evanveliji
28 Sobota	Augustin, šk.; Viljem, Akv.
Jezus govori o pričevanju sv. Duha. Jaz. 15 in 16.	
29 Ned. B	6. povelik. Maksim., šk.
30 Ponedeljek	Ferdinand, kr.; Feliks L., p.
31 Torek	Angela M., dev.; Kancijan s tov.
1 Sreda	Gracijana M.; Juvencij, m.
2 Četrtek	Erazem, šk.; Gvido, šk.
3 Petek	Klotilda, kralj.; Cecilij, spozn.

Marijin mesec.

Rodila nam pomlad
Nebrojnih cvetic,
Krog katerih razlega
Veseli se klic:
Češćena Marija!

Molitve pobožne,
Povsod se glasé,
Študenti po gajih
Neumorno šumé:
Češćena Marija!

Vse stvarstvo na zemlji
Prepeva glasno,
Da čuje h Kraljici
Se v sinje nebó:
Češćena Marija!

Iz néba prihaja
Teh glásov odmev—
In v sreč človeškem
Ponavlja se spev:
Češćena Marija!

Vnebohod.

Oljska gora. — Zadnje snidenje v obednici. — Povest o vnebohodu po sv. Bernardu. — Spomin vnebohoda in maše v župnijski cerkvi.

V Jope prišli romarji ne gredo naravnost v Jeruzalem, ampak žele tem potem obiskati tudi Emavs. Prvo, kar zapazijo je gora vnebohoda. Kmalu na to se jim prikaže oljska gora. Ta gora je po vsi pravici v časti pri vsi dobri kristijanih. Leži na vzhodni strani Jeruzalema. Na vznožji oljske gore je vrt Getzeznani, kraj krvavega potu in trpljenja našega Gospoda, kjer se je večkrat shajal. Grob Marijin, iz katerega so jo vzeli angelji v nebo, je prav blizu mesta, kjer je zaklinal božji Sin: „Moja duša je žalostna do smrti.“

Prostor, kjer se je Kristus razjokal nad Jeruzalemom v dan slovesnega vhoda, je tudi na oljski gori. Tam stoji mohamedanska vasica z visocim minaretom, kraj pa, od koder je šel Gospod v nebesa, je blizu minareta. Prostor vnebohoda je sedaj v mohamedanskih rokah.

Obkrožuje ga zid in kristijani ni dovoljeno obiskati ga, ako ne plača vsote denarja. Troje ali več cerkva sozidali so kristijani na tem mestu. Kasneje so se porušile, pripušćene samim sebi. Podrtina zadnje cerkve se še dá razločiti za povedanim obzidjem. Ali danes, oh, mala mohamedanska mošėja pokriva skalo, v kateri se videva vdolbena noga našega Vzveličarja. Naš Gospod je večkrat v svojim življenju govoril o svojem bodočem vnebohodu. Govoril je svojim učencem: „Izšel sem iz Očeta in prišel na svet, zapustim svet in grem k Očetu... Grem k Očetu... Dobro je za vas, da grem... Grem vam pripraviti mesto.“ Ko se je prikazal Mariji Magdaleni po svojem vstajenju, rekel jej je, naj gre in

pove njegovim bratom: „Glejte, grem k svojemu Očetu in k vašemu Očetu, k svojemu Bogu in k vašemu Bogu.“

Štirideset dnij je preteklo od njegovega vstajenja. Na to je Jezus zamenjal življenje, kakoršno je naše, podvrženo trpljenju in smrti, z življenjem večne blagosti. Med temi štiridesetimi dnevi je neprenehoma vtrjeval aposteljne prikazuje se pozameznim ali skupnim, krepečaje jih v veri svojega vstajenja, produčevaje jih o cerkveni upravi in vladanji. Zadnjič se jim je prikazal štirideseti dan po vstajenju. Evangelij nam kaže Jeruzalem in obednico za mesto, kjer se jim je prikazal poslednjič. Nato jim je rekel: „To so besede, katere sem vam govoril, dokler sem bil z vami, ker potrebno je, da se vse izvrši, kar je pisano o meni v Mojzesovem zakonu, in v prorokih in psalmih. „Potem jim je odprl razum, da bi umeli pismo in jim je rekel: „Tako je pisano in tako je moral Jezus trpeti in vstati od smrti tretji dan in da se uči pokora in odpuščanje grehov v njegovem imenu pri vseh narodih začeniš od Jeruzalema. In v ste priče tega. Obljubo sam dam od svojega Očeta; ostanite pa v mestu dokler ne dobite moči od zgoraj.“ (Luk. 24, 44-49.)

Obednujoč ž njimi, zapovedal jim je, da nima jo zapustiti Jeruzalema ampak da jim je počakati Očetove obljube katero so slišali iz njegovih ust... Prejeli boste moč sv. Duha, kateri pride v vas in vi mi boste priče v Jeruzalemu in po vsi Judeji in Samariji in do kraja sveta.“ (Ap. dej. 1, 4, 8).

Govoreč o zadnjem prikazu in o vnebohodu našega Odrašenika, pripoveduje pobožni sv. Bernard tako-le:

„Učenci našega Gospoda Jezusa Kristusa so se ga tako oprileh radi njegove milobe in usmiljenja, da si niso mogli misliti o kaki ločitvi od njega. Da si jim je povedal da ji za nje koristno, da gre, sama misel o ločitvi je le vžalila njih srca. Štirideseti dan po vstajenju vzel je seboj svete očake in pravične, katere je rešil ječe in prišel je k aposteljnom, kateri so bili v obednici z njegovo Materjo in z družimi učenci. V znamenje naklonjenosti naznani, da hoče jesti še jedenkrat ž njimi predno gre k nebeskemu Očetu. Ko so se veselja polni vdeleževali zadnje pojedine s svojim Učeniškom, rekel jim je Jezus: „čas je, da se vrnem k njemu, ki me je poslal, vi pa ostanite v mestu, dokler vam ne pride moč od zgoraj... Poslej boste šli po vsem svetu učiti moj evangelij, kerščevati one, ki verujejo, in priče mi boste do kraja sveta.“ Učenci so v obednici, pogovarjajo se z Učeniškom in vesele se, da so ž njim. Vender misel na ločitev jih vznemirja. Kaj bi rekli o njegovi Materi, sedeči ne daleč od njega? Ni li položila njega ljuba Mati glave na prsa Jezusa Kristusa,

ko je slušala poročilo? Gotovo je imela več pravice do tega, kakor sv. Janez! Nili točila grenkih solza in rekla svojemu Sinu: „O moj Sin, ako se ločiš od nas, vzemi me seboj“. Naš Gospod jo je tolažil: „Prosim te, o Mati, ne žali se, ker grem k Očetu in želim, da ostanete nekoliko dalje na zemlji, da tolažite v me verujoče. Pridem pa k vam in vzamem vas seboj v kraj svoje slave! Na te besede je rekla: O moj Sin, zgodi se tvoja volja: voljna sem ostati v pomoč dušam, katere si odrešil s krvjo: vender spominjaj se me!“

Gospod je tolažil sv. Devico, Marijo Magdaleno in učence z besedami: „Naj ne bodo žalostna vaša srca in ne bojte se; jaz vas ne zapustim. Jaz grem in se vrnem in ne bodem več pri vas“. Nazadnje jim je veval ita na oljsko goro, od koder se je hotel vzdigniti v nebo. Na to je izginil. Njegova Mati in drugi prihiteli so vrh gore in tam se jim je zopet prikazal.

Vse skrivnosti so s tem končane. Gospod Jezus objame svojo Mater in se poslovi od nje, in ona ga nežno sprejme v svoje naročje. Aposteljni, Marija Magdalena in drugi popadajo na tla pred njim in poljubujejo mu s solzami v očeh spoštljivo svete noge. Jezus zapove aposteljnom vstati in jih objame... In zdaj se začne vzdigovati z lastno močjo... Pri tem prizoru se družba zopet vrže na zemljo... Naša blaženca Devica je rekla: Moj ljubi Sin, spomni se me! Solzila se je, vender srce jej je bilo radostno, ker njen Sin je šel v nebesa. Njegova slava je bila čudovita.

Jednako so rekli aposteljni in učenci: „Gospod, vse smo zapustili v ljubezni do tebe, spomni se nas! Z razprostrtimi rokami, z bliščem obličjem, z vencem in v kraljevem oblačilu šel je Jezus slavno v nebo blagoslavljajoč jih: „Srčni bodite, vstrajajte do konca, ker jaz bodem z vami v veké. In ko je šel v nebesa ubogala ga je množica, kateri je odprl pot, kakor je prorokoval Mihel: „Ker šel bode, da jim odpre pot“. (Mih. II. 13). Tako je šel Gospod pred njimi belo oblečen z bliščem obrazom, v vsej krasoti in radosti. Bili so polni veselja in peli so slavnostno pesen: „Pojte Bogu, delajte mu pot, ki gre v nebesa od zahoda, Gospod mu je ime. Usmiljenje Gospodovo časti njega in njegova čudovita dela med človeškimi otroci. Češ, Gospod naš Bog, ki si rešil v te upajoče in prinesel veselje svojemu ljudstvu in razveselil svoje izvolene. Poveljčan, O Bog nad nebesa! Poveljčana tvoja slava na zemlji! Vstopili bomo v tvojo hišo in peli ti bomo z angelji: slava, hvala in čast Ti, o Kristus, naš Odrašenik! Kraljevstva na zemlji prepevajte Bogu, pojte Gospodu! Zbori nebeskih duhov, vsak v službi najvišjega njegovega duhovenstva, pride iz nebes naproti Jezuzu Kristusu; ponižajo se pred onim, ki jim je vladajoči Gospod: spremljajo ga v nebesa, pojoči himne in speve. Očaki z Jezusom reko pojoči: Aleluja, aleluja! češen si Ti, sedeč nad kerubini in gledajoč v brezdná: aleluja, aleluja, aleluja! vreden si, o Gospod, vsehvalne in časti. Aleluja; ker Ti si slavno zmagal. Nebesa najslave tvoja čudna, dela, aleluja! in tvojo moč aleluja! Glejte rodovi Gospodovi vnebohoda, aleluja, aleluja; da se slavijo in reko: aleluja; da se veselimo s tvojim ljudstvom, da si hvaljen v svoji dedšćini. Tvoj hod je spolnil prorokovanje preroka, ki pravi: „Bog se je vzdignil med veseljem, in Gospod med glasom trombe“. Gospod se vzdiguje počasi proti nebu tolažeč svojo Mater in učence dokler ga ne skrrije njih

očem oblak, in v trenutku je z angelji in očaki v nebeskem bivališći.

In njegova blaženca Mati, sveti aposteljni in učenci ga niso mogli videti več, vender pa so še klečali in gledali v nebo. Brž na to so videli drugo prikazen, katera jim je tudi pomnožila notranje veselje. Angelja v človeški podobi, v belih oblačilih, stala sta pri njih in rekla: „Može Galilejci! kaj stojite in strmite v nebo? Jezus, kateri je vam odvzet, pride tako, kakor ste ga videli iti v nebo“. (Ap. dej. I. 11). Pomislite ponižanje Jezusa Kristusa samega sebe. Komaj jim je Učenik odvzet, že jim pošle angelja, da jih tolažita. Ko sta govorila angelja, poprosila ju je naša Gospa, naj jo priporočita Sinu in splavala sta na zemljo in prijazno sprejela naročilo. Jednako so se jima priporočili aposteljni, Magdalena in drugi. In ko sta izginila angelja, vrnili so se v mesto na goro Sijon in ostali so tam, ter pričakovali sv. Duha, kakor jim je naročil Gospod.

Ko govorimo o vnebohodu našega Izveličarja, učimo, da je šel v nebesa kot človek: ker kot Bog ni nikdar zapustil neba, ker Bog je povsodi.

Premišljevanje o vnebohodu našega Gospoda nas bo veselilo, kot je razveselilo apostelne, če se spominimo da je šel v nebesa, ker je slavno kraljestvo nebeskih višav, ne pa solzna dolina mu je dostojno bivališće, čegar častitljevo telo je vstalo iz groba, obdano z neumrljivostjo. On ni šel v nebesa samo da bi posedel slavni prestol in kraljestvo, katero je kupil s ceno krvi, temveč, da bi pazil na vse kar se tiče rešenja človeštva.

Z vnebohodom nam je zagotovil prostor, kakor nam je obljubil. Vstopil je kot naš glavlar v imenu nas vseh vposest nebeske veličasti. Z nebohodom odklenil je vrata, katera so bila zatvorjena po Adamo vsem padcu in kakor je povedal učencem pri zadnji večerji, zagotovil nam je pot do večne sreče. Da bi nam to tudi pokazal, vedel je seboj v dan večne blagosti, duše pravičnih, katere je rešil temnje. Kaj bi bolj pokrepčalo naše upanje kakor vnebohod našega Izveličarja? Vemo in verjamemo, da nas je Kristus, kot človek, posadil na desnico Boga Očeta; poživlja nas s krepiš upanjem da mi bomo isto tako šli tja, da bomo združeni s svojim glavlarjem po besedah našga Gospoda: Oče, želim, da kjer sem jaz, so tudi oni, katere si mi dal.“

Naš Gospod Jezus Kristus je šel v nebesa, da se more pokazati Bogu za nas, da bi govoril za nas pri Očetu. „Moji otročiči“ pravi sv. Janez, „to vam pišem, da ne grešite. Če pa kdo greši, imamo zagovornika pri Očetu, Jezusa Kristusa, pravičnega in on je sprava za naše grehe.“

Verujemo, da Jezus Kristus po vnebohodu „sedi na desnici Boga Očeta vsemogočnega.“ V človeški družbi je sedež na desni najvišja čast. Da tedaj izrazimo Kristusovo čast, kakoršne nima nikdo zemljanov, pravimo, da sedi na desnici svojega večnega Očeta. To nikakor ne obsega telesne postave, ampak znači samo vtrjeno in stalno peset kraljeve in najvišje moči in slave, katero je dobil od Očeta. Apostelj pravi: „Obudil ga je od mrtvih in posadil ga na svojo desnico v nebesih, nad vse oblasti in moči in kreposti in gospostva, in nad vsako imenovano ime, ne samo na tem, ampak tudi na onem svetu; in vse si je podvrzel.“ (Efez. 1. 20-22).

Do sedaj smo se spominjali vnebohoda, slave Jezusa Kristusa, njegovega bivališća na desnici

Očetovi in blagrov človeštva potej skrivnosti, v duhu smo obiskali oljsko goro in v duhu smo šli z Gospodom v nebo.

Čas je, da pazimo, kako se spominjamo te skrivnosti v naši župnijski cerkvi. Hvala Bogu, da naše cerkve v Združenih državah niso prazne na ta dan. Če pa krenemo v zbornice nekatoličanov vidimo, da niso samo prazne in da nedeljski obiskovalci ne vedo veliko o našem veselju, in o počitku hlapčevskega dela tega dne.

Z nami bi ne bilo bolje, ako bi ne imeli oltarja, krog katerega bi se zbirali, na katerem bi molili onega, ki je danes šel v nebesa. Pred oltarjem nam povedo naši duhovniki, da je šel Jezus Kristus v nebo da nam pripravi prostor in da posreduje v našo korist. Tukaj tedaj v župnijski cerkvi se nam pokaže in ponovi skrivnost vnebohoda. Naš Gospod je resnično navzoč na oltarju pri posvečevanju. Mašnik povzdigne posvečeno hostijo in položi jo zopet na oltar, ali pa jo pokaže ljudstvu pred obhajilom, poda jo obhajancu ali bolniku za popotnico. Na to se skrrije naš Gospod, kakor se je skrtil očem ob času na oljski gori. Glej na naš oltar, tam je še mnogo večja skrivnost vnebohoda! Naš Gospod Jezus Kristus je naš zagovornik pri nebeskem Očetu, da bi se spravil z njim za naše grehe. Tudi na oltarju imamo „posrednika med Bogom in ljudmi, človeka Jezusa Kristusa.“ V župnijski cerkvi po posvečevanju pošlje te prošnje sv. Trojici po njem, ki je pričujoč dar na oltarju.

Združite pa tudi glas ž njim in kličite k nebeskemu Očetu. Pa se lahko tudi obrnete neposredno do njega, ki je Jagnje božje, da se vas usmili, da vam da mir, da vas pokrepi z lastnim sv. Telesom za večno življenje. Zadnjič so videli aposteljni našega Gospoda, ko je šel polagoma v nebo blagoslavljaje jih z razprostrtimi rokami. V občé se veruje, da jih je blagoslovil z znamenjem sv. križa. Zato zapoveduje Cerkev mašnikom blagosloviti in razpustiti zbrane koncem maše z znamenjem križa. Blagoslov božji je vedno delujoč. Veselimo se danes in zalivalimo se posebno pa prosimo slavnega Odrašenika, da nas otme greha, da blagoslovi naše dobre namene in dejanja, da bomo vredni večnega plačila.

„Dodeli nam, prosimo te, vse-mogočni Bog, ki verujemo, da je tvoj jedinorojeni Sin, naš Odrašenik šel v nebesa, naj bi tudi mi s svojim duhom prebivali v nebesih.“ (Cerkv. mol.).

DOPISI.

L. J. Ch!

V Gorjah, dne 4. maja 1892.

Veččastiti gospod general-vikar!

Amerikanskega Slovence, katerega Vi tako spretno uredujete, tudi tu sem v Gorje dobivamo. Tukajšnji rojak, prečastiti gospod Jožef Zalokar, župnik v Red Jacket, Michigan, ga je naročil za naše bralno društvo. V nedeljah popoldne po krščanskem nauku se naši ljudje zbirajo v bralnem društvu in najprej planejo po Amerikanskem Slovenceu, in ga podajajo od rok do rok, tako, da je revež že precej raztrgan in oguljen, preden pride zadnjemu bralcu v roke. Takej radovednosti pa se ni čuditi, če pomislimo, da je že veliko Gorjancev v novem svetu, in da tukajšnji njih sorodniki radi poslušajo in bero, kako se rodnim bratom in sestram uni kraj morja godi!

Če bo Amerikanski Slovenec donasal dopise iz Amerike in Evrope, bo tako postal nekaka duhovna vez med novo in staro domovino. Kar pa Amerikanskega Slovence še posebno odlikuje in mu tudi pred našimi časniki prednost daje, je odločno krščanski duh, ki iz njega veje. Nedeljske homilije, katere prinaša, so res v prvi vrsti namenjene tistim našim rojakom v Ameriki, ki v nedeljah ne morejo k božji službi, da v verskih rečeh preveč ne otrpnejo: pa so vender tudi koristne za naše ljudi, da se v dobrem bolj poterjujejo. Vaš častnik res dela po reku Kristusovem: „Iščite naj popred božjega kraljestva in njegove pravice in vse drugo vam bo privrženo!“ S tako pisavo bote marsikoga ohranili na pravi poti, ki bi sicer prišel v zovem svetu ob vero; s tako pisavo pa bote tudi v Ameriki Slovence zagotovili obstanek. Naj se reče kar hoče: to je resnica, da Slovence je, že po krvi veren in pobožen in da tisti niso njegovi prijatelji, ki mu vero jemljejo s slabimi spisi in zgledi: Ko bi družba sv. Mohora ne prinašala primerne, pobožnega berila, gotovo bi ne rasla od leta do leta, ampak pešati bi začela. Vaše početje je podobno delovanju družbe sv. Mohora. Kar ta družba enkrat v letu stori, da namreč podaja našemu ljudstvu krščanski spis, to dela Vaš častnik vsako nedeljo! Zato je pa tudi Vašemu častniku in družbi sv. Mohora obstanek zagotovljen, dokler ostane naše ljudstvo verno in pobožno!

Naše bralno društvo zdaj na trdnih nogah stoji, odkar nam je že imenovani g. Zalokar znamenit dar poslal, da smo mogli še ostali dolg plačati. Pri zadnjem občnem zboru je bila tudi misel sprožena, da naj bi naše društvo pristopilo kot ustanovnik k Ciril in Metodovemu društvu z zneskam 100gld. Ali čutili smo se preslabi; ker smo spoznali da nam je naj pred treba nabirati za požarno brambo. Prišel nam je pa tudi pri tem naš dragi rojak, g. Zalokar na pomoč in je kar sam zapisal naše društvo in svojo rojstvo vas Podholm za ustanovnike, Ciril - Metodovemu društvu, kakor smo ravno uno dni v Ljubljanskem Slovenceu brali!

Še nekaj! Prav primerno je tudi, da prinašate črtice iz življenja ranjega misjonarja Lavtičarja. Morebiti Vam vstrežem, s priloženimi šesti pismi, katere je ranjki iz Amerike pisal v svojo domovino od leta 1854—1858. Obiskal sem namreč pred kakimi štiri leti rojstvo hišo g. Lavtičarja in njegov stričnik mi jih je izročil. Mislim sem jih v večernicah sv. Mohorja priobčiti; pa bodo za Vaš častnik morebiti še boljši se prilegla!

Janez Ažman,
župnik.

Odgovor uredništva:

Preč, gospod!

Radostnim srćem priobčili bomo vseh 6 pisem velezaslužnega umrlega misjonarja Lovrencia Lavtičarja, koje ste nam poslali in sicer nespremenjena, kakor hitro nam to prostor dopusti. Gotovo, da ste nam ustregli z omenjenimi pismi, katere je še pokojnik lastnorodno pisal svojem in katera bodo bralci gotovo z veseljem vsprejeli. Bodi Vam, preč, gospod župnik, izrečena tem potom najsrćnejša zahvala in veselje nas, da se strinjate z urejevanjem našega lista tudi onkraj luže ter se Vam v nadaljno naklonjenost priporočamo z veselostovanjem in pozdravom

Uredništvo.

„Amerikanski Slovenec.“

Entered at the Post Office at Tower, Minn. as second-class matter, April 7, 1892.

NAROČBA na „A. S.“

Prvi in edini Slovenski časopis v Združenih državah Severne Amerike izhaja vsak Petek in velja za celo leto s poštnino vred za vse združene države in Kanada po \$2.50 (dva dolarja in pol.) za Evropo pa po \$3.00 (tri dolarje) ali 6 gl. a. v.

Znižana cena.

Ako pa kedo denar za pet oseb skupno pošlje, se jim po pol dolarja cena zniža; za pet naročnikov se tedaj plača samo \$10.00 in za Evropo \$12.50 ali 25 gl. a. v.

Naročnina se ima plačati popostavi naprej pošlje naj se z narobno vred v pismu. Na pismo je treba kolek (stamps) pritisniti in naslov natančno zapisati n. pr.

V. Rev. Jos. F. Buh,

Amerikanski Slovenec,

Tower,

St. Louis Co.,

Minn.

U. S. Amerika.

„U. S. Amerika“ samo tisti pristavijo, kateri iz Evrope pišejo.

AMERIKANSKI SLOVENEK.

The only Slovenic newspaper in the United States, published every Friday at Tower, Minn. Subscription price for one year for United States and Canada, \$2.50; for Europe \$3.00.

CENA NAZNANIL IN OGLASOV.

za 12 vrstic „Brevier“ (square 1 1/2 palca):
Eden teden \$0.75 Tri mesece \$6.00
Dva tedna 1.25 Šest mesecev 11.00
Eden mesec 2.00 Devet „ 15.00
Dva meseca 3.50 Eno leto 18.00

Pri večjih oznanilih (oglasih) precejšen rabat. Oznanila naj se blagovolijo plačevati naprej.

ADVERTISING-RATES.

One „Square“ (12 lines „Brevier“ or 1 1/2 inches):
One week \$0.75 Three months \$6.00
Two weeks 1.25 Six months 11.00
One month 2.00 Nine months 15.00
Two months 3.50 One Year 18.00
Considerable rebate on large advertisements.

All advertisements must be paid strictly in advance.

Jos. F. Buh,

Editor and Publisher.

O kritiki

„Amerikanski Slovenec.“

Ugovori proti „Amerikanskemu Slovenecu“ so sledeči:

1. Da je humbug „Amerik. Slovenec“; da, kakor hitro si nabere gotovine 1000 dolarjev, takoj neha in naročniki ne dobé ni časopisa ne denarja, sploh z jedno besedo rečeno da ljudi goljufa.

2. Da mu je jezik spake dr. an. staroslovenski, hrovaški itd.

3. Da je preveč cerkven, da ne prinaša družega, nego samo nabozno branje, evangelije in da nikomur ne ugaja.

4. Da vlada med tukajšnjimi čast. duhovniki razpor.

„Audiatur et altera pars“

„Kaj pravi druga stranka?“

1. Kedor trdi, da je „Amerik. Slovenec“ humbug ali goljufija,

oni je zlobni obrekovalec; vender pa, ko bi kedo iz nevednosti kaj takega si domišljaj, bodi mu v pojasnilo to-le: Gosp. A. Murnik, prejšnji urednik, gojil je pred 2 leti misel, glede izdavanja „Amerik. Slovenca“; toda zaradi pomanjkanja pomočnikov, zavlekla se je stvar. Obrnil se je tudi do sedanjega urednika, kateri mu pa tedaj ni mogel siguren biti, in to vsled preobitega posla. Pred jednim letom obrnil se je do č. g. Bajca s privatnim pismom, bi se li zamogel zanašati na kake dopise? In odgovor č. g. Bajca objavljen je bil na lici jednajste številke t. l., kateri pa je obsejal nekako nedolžnost (!) Tako namreč nekdo trdi v ljubljanskem dnevniku „Slovenec“ — Kmalu nato dobil je g. A. Murnik povabilo od Slovenca iz Čikage, da so mu pripravljene pomagati izdajanje „Amerikansk. Slovenca“, katero je tudi sprejel in se podal iz Towera v veliko mesto Čikago. Tu je izdal 10 števil; koncem meseca novembra zastal je časopis. In kaj je bilo temu uzrok? Pomanjkanje denarnih sredstev in zdravja. Nekaj naročnikov pričakovalo je željno zopet list, a drugi so se razjarili in menili, da so goljufani. Z gotovino 600 dol. in kacic 300 naročnikov, kateri so mu s ali 1/2, 1/3 ali celoletno naročnino pripomogli, pričel je izdajati „A. S.“ Pomislite, dragi bralci, da je na tak način skoro nemogoče izdajati tako obširen list, glede na to, da odpade več, ko polovica tiskarskim potrebščinam. Poprejšnji urednik izjavi, da je po okrevanju vso last trikrat prodal, predno je sedanji urednik zanj vprašal. Pogoji bili so: „naročnikom naj bi se list do poteka njih naročnine pošiljal; za vso pripravo pa gotovi denar.“ In ko mu je sedanji urednik v to privolil, sprejel je kup. Iz navedenih vrstic je razvidno, da ni nobene goljufije ali humbuga v zadevi „Amerik. Slovenca“; Tudi je razvidno, da je sedanji urednik odlašal pričeti težavno to delo in odgovornost, toda spoznavši nevarnost, ki preti v slučaju ponehanja lista, ali kakor se jih je več izreklo — zamrl ali zaspal, — in da bi pozneje bilo nemogoče drug list ustanoviti brez zaupanja ljudstva, daroval se je temu narodnemu podjetju, ne glede na neprijazno ali nasprotno kritiko; naj menijo, govore ali dopisujejo karkoli hočejo, vsakemu je prosto svoje mnenje izreči; sedanji urednik hoče ga nadaljevati posebno v korist svojih rojakov, raztresenih po širni Ameriki, da bi se bolj zjedinjali in ne zabili narodne zavednosti ter se tudi duševno ne pogubili.

2. Glede jezika, da je spakdran, staroslovenski ali hrovaški, pa naj velja to-le: Znani, za slovensko tako vneti duhovnik, preč. gospod J. M. Solnce iz St. Paula, Minn., piše v pismu z dne 7. maja: „Častitam Vam k „Amerik. Slovenec“, da slovensčina je čista in v pismu od 10. maja uljudno opomni: „Veselite bo vas izvedediti, da so se naši št. Paulski gospodje začeli zanimati za „Am. Sl.“ Te vrstice menda zadostujejo vsem ugovorom glede jezika. V pojasnjenju pa bodi, da so prvih šest števil pod mojim uredništvom stavili angleški črkostavci, ki ne umejo besedice slovenske in pa vedno le po noči. Ker je bilo premnogo pogreškov še v tisku ostalo, zakrivilo ni uredništvo, to mora vsak treznomislec človek razsoditi. Navzlic vsemu temu pa to ni hotel priznati neki dopisnik v „Slovenec“.

3. Da je preveč cerkven, da nikomur ne ugaja. — Uredništvo je družega mnenja. Iz različnih krajev Amerike prejelo je uredništvo nad 200 dopisov, ki so bili razum jednega, vsi v zlogu navedenega pisani:

Globewille Colo., 13. maja 1892.

Dragi mi list Am. Slov.!

Z velikim veseljem segel sem po njem, ko sem ga zagledal pretečeno leto v gostilnici našega rojaka Belokranca v mestu Denevar. Takoj sem si zapisal naslov in pisal g. Murniku po vse številke. Dobil sem 10 števil; list je prenehel. Že sem mislil, da ne bo 11te številke, kar mi naznani g. Murnik, da se bode delo nadaljevalo in res, list dobivam v tem zboljšan, da lahko verni kristjan za male novce bere krščanske resnice in nedeljski evangelij spominja nas na red domače dežele. Vesel in komaj čakam vsakega torka, hitim na pol ure mi oddaljeno pošto po časopis. Iz različnih krajev čitamo novice, le iz Colorada nič. Evo nekaj malega: Mnogo nas je tu Slovencev, toda nimamo dušnega pastirja, da bi nas v domači besedi podučil. Zatorej je naša iskrena želja, da bi nas kedo obiskal. (Preč. g. Vincenc O.S.B. obiskuje sedaj slovenske naselbine. Uredn.) — Šmelce-rudotopilnice vedno razširjajo; topé raznovrstno rudo, kakor: zlato, srebro, svinčeno, cinkovo i. dr. — Delavska plača: \$1.75, \$2, \$2.50, \$3, \$3.50 in tudi \$4.—. Le malo je trdnih, ki bi celi mesec nepretrgoma delali v teh rudotopilnicah brez da bi kaj zboleli, posebno pogosto zbolé oni, ki so pijači podvrženi. — Bog Vam piata, gospod urednik, da ste si omislili priobčevati sv. evangelij in poleg tega izvrstno sestavljene cerkvene govore. John Skala.

4. Da je razpor med tukajšnjimi čast. duhovniki. O tej zadevi mora pač uredništvo najbolje soditi in priznati, da so tukajšnji č. duhovniki v najlepši slogi in prijaznosti. Jednako prvemu pismu glas se vrstice preč. gosp. P. J. Erlacha iz Michigana: Cedar River, Mich., May 12 '92. Visokočastiti gosp. Buh! Vaš časopis „Amerik. Slovenec“ mi dobro dopada in me zelo veseli, da ste Vi njegov urednik. Upam, da bodo kranjski Amerikanci Vaše delo in trud podpirali. Naročnina priložena. Zdjaj sem pa v. č. g. Vaš z Bogom! P. J. Erlach. Konečno o zadevi nekega stavka, priobčenega v 11ti številki „Am. Sl.“, ki se glasi: „prazne slame mlatiti“. Nek amerikanski dopisnik očita v „Ljublj. Slov.“ preč. g. Bajca, da je s tem stavkom napad č. duhovščino, kar pa odločno protestujemo z ozirom na to, da je bilo v omenjenem odstavku govorjeno splošno o dopisovalcih. Najbolje pa razjasni vso to zadevo preč. g. Bajec sam, s sledečim pojasnilom:

V pojasnilo:

Washington, D. C., dne 10. vel. travna '92.

Dobrovoljne čitatelje „Amerik. Slov.“ uljudno opozarjam na pismo, katero sem dne 22. sušca 1. 1891., toraj pred 14. meseci, pisal preč. g. J. F. Buh-u, in katero je omenjen preč. gospod v „A. S.“ na čelo štev. 11. od dne 4. sušca t. l., objavil. Jaz sicer ne bi bil ugovarjal, vendar če bi bil vedel, da bo pismo v tisku zagledalo beli dan, bi mu bil vsaj obliko nekoliko zboljšal.

Prvi del odstavka, ki se začneja z: „Kje so potem pisatelji“ pa

do: „Nekaj svetlih zvezd“, je tako nesrečno postavljen, da bi ga bralec na prvi pogled lahko napačno razumel ter krivo tolmačil v smislu, da očitam našim slovenskim duhovnikom, da ne znajo pisati pravilne slovensčine in da vrhu tega še prazno slamo mlatijo. Ne, tega nisem nikdar trdil niti pismeno niti ustneno; pač pa sem se v nasprotnem smislu čestokrat izrazil.

Upam, da je dobrosrčnim bralcem vprašaj za „zanesti“ zadostni porok, da se besede: „Toda na koliko se jih zamorete zanesti“ ne nanašajo na naslednje vrstice, kajti v tem slučaju bi moral vprašaj stati na koncu stavka. Da mi pa nihče ne bo mogel nasprotno trditve podkati, naj se dotični stavek tako-le glasi in v tem smislu sluh popravi:

„Edini naši duhovniki bi bili zmožni sodelovati pri slovenskem časniku kot člankarji in podlistkarji, kajti le ti bi pisali pravilno slovensčino in zraven ne mlatili prazne slame; toda na duhovnike bi se urednik ne mogel zanesti.“

(Bodi si ker imajo preveč družega posla, bodi si ker bi jim primanjlovalo dobre in vstrajne volje, da bi razven svojega vsakdanjega opravila še redno dopisovali slovenskemu časniku).

To je moje prepričanje, katero sem hotel zabeležiti ko sem lani pisal omenjeno pismo preč. g. J. F. Buh-u. Fr. Ks. Bajec.

H hancu prejeli smo sledeče pismo: Slavno uredništvo! Podpisani pošljem naročnino s srčnim živio-klicem, da tudi v novi domovini tako krepko delujete za najdražje svetinje: vero in narodnost.

Rok Klemenšek

posestnik v Solčavi na Štajarskem.

Sibirska ječa.

Amerikanski pisatelj Jurij Kenan je popisoval stanje pregnancev v ruskeji Sibiriji in nam o tamošnjih strašnih ječah tole povedal. Ruska vlada ni zadrževala Kennana na potovanju; dala mu je celo odprto pismo na guvernerje v različnih provincijah in ga vsem priporočala, naj mu gredo na roko, kakor največ mogoče. Kennan je bil prijatelj ruske vlade. Vedno je trdil, da Rusi v resnici bolj ravnaajo, kakor o njih govore; vse drugače misli sedaj, ko je z lastnimi očmi videl...

Najprvo opisuje ječe na postajah kjer pregnanci na poti v Sibirijo počivajo; dalje način, kako potujejo po poti, ki trpi po več mesecev. V Tjumenju je največja postajna ječa v Sibiriji. Narejena je samo za 800 jetnikov. Ko sem jo obiskal jaz, je bilo v njej nič manj kakor 1741 jetnikov. Njihova obleka je bila škotska kapa brez okrajnikov, srajca in hlače iz sivoga platna, dolga siva suknja, na kateri ste bile na prsih jedna ali dve kрпи črne ali rumenega sukna pršiti. Skoraj vsi so nosili okove na nogah; rožljanje verig se je slišalo, kakor bi kedo tresel 88 s ključmi napolnjenih obročev. Popisuje sobo jedne barake tako-le: „Soba je do 35 čevljev dolga, 25 široka in 11 visoka. Brunaste stene, nekdanj belene, so bile sedaj zamazane, tla so bila črna od prisušene nesnaje in pohojeniga blata; po treh omreženih oknih je prihajala svetloba iz dvorišča. Vsredi prostora so spalne deske, ki zavzemajo nekako polovico širjave. Široke so po 12 čevljev dolge po 30. Na jednej strani so dva čevlja privzdignjena od tal, ker slone na tramovih. Na

sredi tako vise na dve strani, da jetniki v dveh nasprotnih vrstah, tesno jeden zraven družega spe; glave so le nekaj palcev višje, kakor noge. Sibirska ječa nima razven teh desk nobene druge opravne, kakor veliko posodo za človeške odpadke. Jetniki nimajo niti podglavja, niti odeje niti perila, spe na trdih deskah in se odevajo s svojimi suknjami. Ko vstopimo v celico, skočijo jetniki hipoma pokonci, zarožljajo z verigami na nogah, se molče odkrijejo in se gosto natlačeni razpostavijo ob deskah. „Kako se imate, mladiči“ vpraša nadzornik. — „Vašej milosti želimo zdravja!“ odgovori sto glasov, kakor v zboru. „Koliko jih je zadnja noč tukaj spalo?“ vpraša ozri se po jetnikih. „Sto šestinšestdeset“, zaklic nekaj hrupavih glasov. „V tej celici“, mi pravi nadzornik, „je štirikrat več jetnikov, kakor je določeno; tako je v vsej jetnišnici.“ Ozrem se na okrog; prezačevali niso prav nič; zrak je bil tako pokvarjen, da sem ga komaj dihal. Obiščeva po vrsti šest oddelkov ali celice na dvorišču, ki so bile tako zapuščene, kakor prva; v vsakej je bilo tri do štirikrat več jetnikov, kakor bi jih moralo biti in pet do šestkrat večje število, kakor bi jih moglo živeti v takej količini zraka. V največ celicah niso imeli kaznujenci na deskah dovolj prostora, da bi spali; ležali so na umazanih tleh pod njimi ali pa na prostoru med deskami in zidom. Ko vstopimo v jedno izmed celic, prilezli so trije ali štirje očividno bolni jetniki bledih in žalostnih obrazov izpod desk. „Aurora.“

Raznoternosti.

* Pri Fort Madisonu, Iowa, se je 6. majnika dogodila velika nesreča na železnici. Osobní vlak je prelomil most čez narasel potok in padel v vodo. Osem oseb je mrtvih 15 do 20 pa močno poškodovanih.

* V državi Wyoming ste bile kot nadomestna odposlanca v naroden zbor voljene tudi dve ženski. Ko je bil Wyoming privzet v vrsto držav, je jedna izmed omenjenih imela celo uro trajajoč slavnoštevni govor v navzočnosti 14.000 oseb.

* V Los Angeles, Kal. so na ondodnem „crematoriju“ (sežigališču) sežigali mrtvo truplo moža buddhistovskega veroizpovedanja. Prvi slučaj sežiganja mrtvecev v Združenih državah. — Peč so kurili 48 ur, truplo je zgorelo v 2 urah. Pepel so razpršili na vse štiri vetrove.

* Priprt glavar španjskih anarhistov Munoz se je obtožil pred kratkim, da so sklenili umoriti mladega kralja. Izjavil se je, da so že srečkali, kdo bi imel kralja pogubiti. Zna se, da so v Madridu v velicah skrbeh za življenje mladega kralja. Na vso moč služajo prepričati nevarnost.

* Papež podeli vsako leto grospej, ki je živela najbolj po naukih sv. vere „cvetico čednosti.“ Letos jo je dobila portugalska kraljica. Steblo je iz čistega zlata, 60 cm visoko in nosi jako dragocen, umetno izdelan evet.

* Riddeford Mc. se penaša, da ima dva svetovna čudesa: muco, ki pije kavo, in šestletnega dečka, ki pesni kuje. Ko bi imeli izbirati med obema, odločili bi se za muco.

(Vse na enkrat.) Hlapec se jezi: Pri-moj-dunaj! Vse na enkrat sem van zagnal: vročekrvnega župana, učitelja in pa še orožnike (žejdarje)!

Naznamilo.

Podpisani pripravila svojo, slovenskemu občinstvu dobro zrsano gostilno vsem v Ameriko prišlim, kakor tudi v Evropo se vračajočim Kranjcem, koje zmiraj izvrstno in po najnižjih cenah postreže.

Razum tega prodaja tudi slovensko-anglesko slovnico za samopouk v angleščini po 40 centov komad in tudi več družih slovenskih poučnih in zabavnih knjig.

Da vsakteremu dobro postrežem, dokazuje okolnost, da stojim z v obče znanim gospodom Pavlinom v Ljubljani v zvezi

D. BLOETE

116 Greenwich Str. New-York.

20 UR v orehovih ali hrastovih okrovih, ki bijejo vsake pol ure in vsako uro, prodaja po \$ 3.80 Rohrer's Jewelry Store, Main St.

Predno se kam napoté

Ljudje navadno želé poizvedeti, po kateri železnici bi se najbolje vozili, potem si pa kupijo vožnje listke za ono, ki jim nudi najbolj postrežbo in je najhitrejša. Kadar se toraj potaša v Chicago, ali kamorkoli na Vstok, preskrbi se z zemljevidom in vožnjim redom „Wisconsin Central“ železnice. Vlaki na tej progi so vsi preskrbljeni z mehkiimi sedeli, njojava oprava je spopolnjena s Pullmanovimi spalnimi in zabavnimi saloni in jedilnicami po največjem naštetu in narejene samo za ušo progo; v svoji opravi so izbrane, v vravnavi priročne in pripravne in na vse strani tako popolne, da jih nič ne nadkriljuje v komoditeti in elegantnosti. Splošna sodba je, da so naši jedilni vozovi najizvrstnejši, kar jih je bilo do sedaj sploh vpeljanih, zaslužniki te železnice imajo nanje obrajeno vso pozornost.

Bzovolaki po progi „Wisconsin Central“ odhajajo iz Minneapolisa vsakdan ob 12:43 popoldne in 6:25 zvečer, iz St. Paula pa ob 1:30 popoldne in 7:15 zvečer in imajo priročno zvezo z vsemi vlakli iz juga in jugozahoda.

Zaradi vožnjih listkov in vožnjega repa, ali če si hoče zagotoviti boljše postrežbo, obrni se na G. F. McNEILL, C. T. & T. A., Minneapolis, Minn., ali na JAS. C. POND, obnega agenta za potovalce in vožnje listke, Chicago, Ill.

Po dva vlaka na dan v Montano in do Pacifičnega obrežja.

Začeni s 3. aprilom bodo vlaki na Northern Pacific železnici vozili v sledečem redu: Vlak št. 3 odide iz St. Paula ob devetih popoldne vsak dan in bode vozil skozi Spokane, Seattle, Tacoma in Portland via Butte, Montana. Vlak št. 1 zapusti St. Paul vsak dan ob štirihi in 15 min. popoldne in bode vozil skozi Spokane, Seattle, Tacoma in Portland via Helena, Montana. Oba vlaka imata Pullmanove spalnice prvega razreda, spalnice za turiste, brezplačne spalnice za izseljence, salone in jedilnice.

Vlak z nemenjajočimi spalniciami za turiste odhaja iz Chicago proti Montani in Pacifičnem severozahodu vsak dan ob desetih in 45 min. zvečer via Wisconsin Central-Line. Vlak z vestibulnimi spalniciami prvega razreda odide iz Chicago vsak dan ob šestih zvečer via C. M. & St. P. Ry., proti Butte, Spokane, Tacoma in in Portland. Te nemenjajoče se spalnice nudijo najboljše komoditeto in omogočijo potovalcem, da se ognejo vseh sitnostij in zamud, ktere provzročuje menjava voz na poti.

Jedilnice na Northern Pacific železnici se razveseljujejo trajne naklonjenosti potujočega občinstva; družba se ni bala nobenih stroškov, ko je napravila postrežbo priljubljeno in vabljivo. Turisti, kupčevalci in naseljenci bodo sprevideli, da je Northern Pacific s svojo spopolnjeno akomoditeto najboljša železnica v Minnesoti, severni Dakoti, Manitobi, Montani, Idahi, Oregonu, Washingtonu, Britski Kolumbiji, Alaski in Kaliforniji.

Knjižice o vzhodnem in zahodnem Washingtonu, o Yellowstone Parku, Broadwater Gorkih vrelicih (Hot Springs) in Alaski za leto 1892 so ravno tiskane. Vsakdo dobi zastojni katerokoli izmed omenjenih knjižic, ako se oglasi pri glavnem ali okrajnem agentu za izseljence Northern Pacific železnice, ali pa pri CHAS. S. FEE, G. P. & T. A., N. P. R. R. St. Paul, Minn.

Okusnega sadja in raznih sladcič (candy) se dobi pri J. D. Murphy.

Tiketi

za vožnjo po železnicah in parnih ladijah v Evropo in iz Evrope nazaj v Ameriko, se dobé pri agentih LEVIN & NELSON v New-York Store.

Opomba.

Mnogo je vprašanj, kako naj bi naročniki poslali denar, ki ne znaša okrogle svote. Naznačujemo jim tem potom, da lahko tudi 1/2 dolarja v markah (stamps) pošljejo.

Naročnike iz Evrope, ki pošiljajo denar po poštni nakaznici, prosimo, naj nam še posebej napišejo svoj naslov, da ne bode pri razpošiljanju pomot, kajti Amerikanski poštarji ne znajo pravilno pisati slovenskih imen.

Nekdo je „Amerik. Slovenca“ si naročil, pa je pozabil zapisati svoj naslov. Z veseljem bomo vam ustregli, ako le naznanite pošto in deželo, kam ga naj pošljemo.

Denašnje, kakor tudi nekaj poslednjih števk poslali smo vsem onim p. n. gospodom, kojih imena so nam znana, na ogled.

Kdor pa bi rad list na ogled, in da nam ni njegovo ime znano, blagovoli naj nam natančno naznaniti svoje ime in kraj, kam naj mu ga pošljemo.

Potrudili se bodemo čedalje bolj ustrezati cenjenim p. n. naročnikom z mnogovrstnim zabavnim gradivom, najnovejšimi ameriškimi, kakor tudi evropskimi novicami.

Uredništvo in upravnništvo „Amerik. Slovenca.“

VREME.

Lunini spremeni imajo vpliv na vremenske spremene po slavnem, zvezdo slovečem T. W. Herselji, na pr.

Mesca maja ali Velikega travna spada

1. Pervi krajec 3. dne ob sedmih 17. m. zvečer, pomeni spremenljivo.
2. Sčip ali polna luna 12 dne ob dvanajstih 5 min. o polnoči, pomeni: lepo.
3. Zadnji krajec 19. dne ob treh 58 min. popoldne, pomeni: spremenljivo.
4. Mlaj 26. dne ob šestih 55 min. zjutraj, pomeni: lepo.

Platili

- so sledeči gg.:
- Clinton, Iowa.
 - Markus Bluth \$1.25
 - Jo et, Ill.
 - Frank Bolte 2.00
 - Joseph Tezak 2.50
 - Thomas Pollanz 2.50
 - Altenmark, Evrope.
 - Janez Benzina 6 gl.
 - La Center, Wash.
 - Miha Aočevar 2.50

Harmonike

so na prodaj!

Prav izvrstne harmonike, po kranjski naredbi; ki imajo meh usnjat, s 4 glasovi in jeklenim glasom. Dobiše se v Clevelandu, Ohio.

St. Claire St. No. 951.

F. G.

ELY - - - MINN.

FENSKÉ & LAWRENZ

prodaja

vse vrste železnino, peči, cinkove posode, barve, olje, steklenino, kit, vrata in raznovrstno oklepje.

ŽIVI SAM IN PUSTI DRUGIM ŽIVETI!

ZALOGA

raznovrstnih zelenjav, kakor tudi sadja in sladčice, pomerane, ovočja, najboljših smodk, tobaka, lepih pip, dihače treznosti

in vseh kuhinjskih potrebščin.

Slavnemu občinstvu se kar najuljudneje priporoča

Ignac Tancig

TOWER - - - MINN.

J. B. NOBLE, M. D.,

ZDRAVNIK,

Office nad Benson-ovo Lekarno.

TOWER, - - - MINN.

Tower. Minn.

Sladčice, smodke in tobak, nosni duhan, mošt in pop: pijačo treznosti, in tudi sadje

priporoča in prodaja

M. KELLOW.

TOWER, MINN.

Chas. McNamara,

prodaja po najnižji ceni,

Živo apno, premog, seno in raznotereno krmno (futer) za domače živali.

CHAS. LANG,

Photograph, Tower, Minn.

izdeluje

Fotografije vsake verste in velikosti, vsak čas po nizki ceni in delo dobro dovrši.

Duluth and Iron Range
ŽELEZNICA.

op.	čas	pop.
Postaje 'Stations'		
12:00	prih. Duluth odh.	3:15
10:54	" Two Harbors "	4:25
9:10	" Mesaba "	6:04
8:22	" Tower "	6:52
7:10	odh. Ely prih.	8:05

JAKOB SKALA,

Tower, - Minn.

Velika trgovina

z mešanim blagom in kuhinjsko posodo.

NIZKE CENE!
HITRA POSTREŽBA!
Uljudno vabimo meščane, rudarje in gostilničarje.

M. Yail

ELY, MINN.

VELIKA ZALOGA

železnine, lesenega in hišnega orodja

Se dobi po najnižji ceni: peči, kuhinjska posoda, barve, okna, vrata, mize, stoli, postelje, omare in sploh vse ruderjem in gojzdarjem potrebno orodje.

Oskerblijuje tudi rakve in pogrebe.

FIRST NATIONAL BANK.
Tower, Minn.

Glavnica, - - - \$50,000.

H. A. WARE, predsednik. D. H. BACON, podpredsednik.
G. A. WHITMAN, blagajnik.

Ravnatelji: D. H. Bacon, L. Mendenhall, H. A. Ware, A. D. Thomson, T. J. Davis.

Obresti se plačujejo od dneva vložitve

Menižice se plačujejo in vplačujejo.

Največjo zalogo v mestu ima

Anderson & Korb

BRICK BLOCK, ELY - - - MINN.

Suho robo in obleke, obuvala, klobuke, čepice (kape);
Goceries ali jedilna; prodajalnica i. dr.

Brownell & Co.,

prodaja

sveže, soljeno in suho meso, mast, perotnino itd.

Ostrige in divjačina ugodna.

ELY - - - MINN.

HOTEL SHERIDAN,

Tower, Minn.

Dobra postrežba. zverstna jedila.

Nizke cene. Uljudno gostom se priporoča.

E. E. BARNIDGE.

BENSON & HAWKINSON

Zaloga

peči, mnogotere železnine, kosi-tarskega blaga; zbirka olja in barv, stekla, okvirov oken in vrat.

Vsako vrstno sobno opravc

Vam uljudno priporočamo.

GERMAN AMERICAN MEAT MARKET.

MAX SHAPIRO, - mesar,

prodaja

Vsake vrste frišno in sojeno meso, kakor tudi ribe, perotnino in frišne klobase

po tako nizki ceni, kakor drugod.

Tam se občuje nemško.

The Boston Clothing House.

Največja in najboljša zaloga obleke, obuval, kovčeg in torb se dobi pri:

The Boston Clothing House.

M. WEINZIERL & CO.,

Urar in tergovic z veliko zalogo zlatnine in srebernine. Prodaja in popravilja ure zanesljivo in po nizki ceni.

ELY, MINN.

Vabilo, Predragi Naročniki!

Ako je Vam ljubo, blagovolite vložiti v pristojno pismice celo letno naročnino \$2.50 (dva dol. in pol) ali 6 gld. za Evropo.

Ako se pa vas 5 oseb skupno naroči, vložite za vsih 5 listov samo \$10.00, ako stanujete v Ameriki; ali 25 gld. za Evropo, bolj natančno je razvidno iz časopisa.

Varčno, v pismo vložite Nakaznico ali popirnat denar, tako da se od zunaj ne pozna, kaj da je v pismu, potem ga dobro zaprite, kolek ali stamps pritisnite in na pošto oddajte, in prijeto naročnino in Vaše Ime bo na zadnji strani natisnjeno, in tako bote gotovi, da smo jo prijeli.

Svoj naslov natančno zapišite, da vemo komu pošiljati, n. pr.]

1. Ime in priimek
 2. Ime in priimek
- Pošta
- Kraj in dežela
- Pošta
- Kraj in dežela

in tako od vsih naročnikov natančno zapišite Ime in priimek, Pošto in deželo ali kraj, kje kdo stanuje, da nebo kake pomote.

Vse pisma ali dopisi naj se blagovoljo pošiljati z napisom:

V. REV. JOSEPH F. BUH,

Tower, Minn.,

„Amerikanski Slovenec.“

U. S. America.

POZOR!

na

našo izverstno zalogo in največjo izbirko mešanega blaga.

Mnogo narejenih prazničnih in delavnih oblek klobukov, čepic (kap) in vsakovrstnih obuval.

Vse sorte srajce in rokavice nogovice, in sploh vse spodnje in zgornje obleke prodaja po najnižji ceni.

Pridite in pogledite! Vse uljudno povablujemo.

J. J. MURNIK & CO.,

Tower, Minn.

CITY MEAT MARKET,
TOWER, MINN.

NAJVEČJA ZALOGA MESA

Vsakdan frišno goveje in prešičje, kakor tudi suho meso; pa tudi klobase in perotnino priporoča uljudno

W. H. McQuade.

C. H. OPPEL & SONS,

prodaja

nadebelo in drobno manufakturno blago, obleko, pokrivala in obuvala.

Obilna zaloga za rudarje in drvarje.

Čolni in indianski izdelki

W. N. SHEPHARD & CO.,
PRODAJA.

Izveznino n. pr. Peči, kuhinjsko posodo, in raznovrstno orodje; pa tudi mize, stole, omare in drugo hišno opravc.

OKNA, VRATA, STEKLO IN BARVE.

Zverstna zaloga rudarskih in gojzgarskih naprav

Oskerblijuje rakve in vse k pogrebu potrebne reči.

Tower, Minn.

Tower Meat Market.

Tu prodajamo:

frišno in soljeno meso okusne klobase in čisto mast, i. t. d.

Pridite in poskusite!

L. M. CHRISTIAN,

McINNIS & KITTO,

Zaloga

VSAKOVRSSTNEGA BLAGA

posebno

RUDARSKÉ OPRAVE.

Znate li!

Da Vaš dolar pri IRON RANGE CASH STORE bo več zidal ko drugod:

- \$1.00 ukupi 30 vatl. nar bolši kotenino.
- \$1.00 ukupi 15 vatl. kambrika.
- \$1.00 ukupi 10 lb. dobrik breskev
- \$1.00 ukupi 30 lb. obdelanega ovsa.

Gotovo ako potrebuješ ableke ali obuvala manufakturnega blaga ali groserije sena ali (futra), ali karkoli drugzega vse po ugodni ceni

dobiš

pri

IRON RANGE CASH STORE.